

terne skal fordeles. Men det er jo meget svært at se, hvordan Danmark i den situation kan komme til at stå i en økonomisk set ringere situation, end hvis Grønland havde besluttet sig for fuld selvstændighed, for så kunne Grønland tage 100 pct. af råstofindtægterne, og derfor forstår jeg ganske enkelt ikke Dansk Folkepartis ræsonnement, for at sige det ligeud. Jeg synes, der er tale om en fair og ligelig fordeling af råstofindtægterne.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det nu har handlet meget om penge, men for mig handler det om meget andet og meget mere end penge. Jeg mener, at der er stærke relationer mellem Grønland og Danmark, der handler om alt andet end penge. Vi har en fælles historie, vi har i vid udstrækning en fælles kultur, og vi har familiemæssige og menneskelige relationer. Ud over det økonomiske er der mange ting, der binder det grønlandske og det danske samfund sammen. Men jeg vil gerne sige, at jeg går meget stærkt ind for princippet om folkenes selvbestemmelsesret, og det grønlandske folk er et folk med eget sprog, eget land, egen historie og egen kultur – ja, alt det, Dansk Folkeparti normalt vil bruge til at kategorisere bevidsthed om national identitet.

Jeg synes, det er meget naturligt, at det grønlandske folk har et ønske om mest muligt ansvar for egne forhold. Det er i øvrigt sundt i alle livets forhold, at man har mest muligt ansvar for egne forhold, derfor er det en naturlig bestræbelse, hvis man også er i stand til det økonomisk, og det er det, der fører til min konklusion, nemlig at det er det grønlandske folk selv, som skal træffe beslutning om egen fremtid.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg gerne ser, at rigsfællesskabet fortsætter. Jeg tror også, at det i en moderne verden, hvor der er behov for fællesskab om mange ting, er en værdifuld ting for et lille samfund som det grønlandske at være med i et større fællesskab, så ingen skal være i tvivl om, at jeg synes, rigsfællesskabet er en god ting, og at jeg gerne ser det fortsætte. Men jeg holder på, at det skal være princippet om folkenes selvbestemmelsesret, der gælder, og at det dermed er det grønlandske folk, som selv bestemmer sin egen fremtid.

Jeg vil gerne takke for en konstruktiv og god debat i dag. Det er glædeligt, at der er bred tilslutning til det forslag til vedtagelse, som et flertal af partierne har fremsat, og den beslutning vil udgøre regeringens grundlag for drøftelserne med Grønlands landsstyre om kommissionens udkast til lov om Grønlands selvstyre. Det er

klart, som hr. Lars-Emil Johansen også var inde på, at flere af kommissionens anbefalinger og forslag er udtryk for politiske kompromiser, for sådan må det jo nødvendigvis være i arbejdet i en bredt sammensat parlamentarisk kommission. Men jeg ser kompromiserne som udtryk for en styrke, når der er tale om ordninger, som vi forventer skal have en længere levetid, og derfor vil jeg også benytte lejligheden til at takke Selvstyrekommissionens medlemmer for indsatsen i forbindelse med kommissionens arbejde.

Endnu en gang tak for den brede opbakning til regeringens linje. Der er tale om en beslutning af absolut historisk rækkevidde. Den grønlandske selvstyreordning vil skabe rammen for forholdet mellem Grønland og Danmark ganske mange år frem i tiden.

Kl. 10:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til statsministeren. Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:53

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Statsministeren er jo genial til at lægge røgslør ud over en debat, og det gør han så også her. Han siger, at der er en fair og ligelig fordeling af råstofindtægterne. Jeg skrev det ned med det samme. Jeg står her med Selvstyrekommissionens fem pinde omhandlende økonomien, og der står, at indtægter fra råstofaktiviteter i Grønland tilfalder Grønlands selvstyre. Der er ingen fordeling af råstofindtægterne. Der er mulighed for, at man kan nedskrive det danske bloktilskud, men det røgslør, statsministeren forsøger at lægge ud, består i, at vi skulle få andel i råstofindtægterne. Nej, efter beslutningen her har vi forlods sagt, at de tilfalder Grønland.

Mit spørgsmål er, hvad argumentet er for på den her baggrund at ændre reglerne om bloktilskud. Det har statsministeren overhovedet ikke berørt. I dag er det sådan, at vi hvert tredje år skal forhandle med Grønland om bloktilskud. Det ligger i dag på 3,2 mia. kr., og plus det løse bliver det ca. 4 mia. kr. alt. Hvert tredje år skal det forhandles, og det vil sige, at Danmark også er i stand til at stille nogle krav. Hvorfor er det sådan, at der med det her grundlag ikke længere skal forhandles? Så skal vi bare betale ved kasse et til vores grønlandske venner uden på nogen måde at kunne diskutere det, uden på nogen måde at gå ind i indholdet, fordi det er en del af det her grundlag, at Grønland fremover har krav på det, der svarer til 3,2 mia. kr. plus det løse i bloktilskud hvert eneste år.